

SOPHELIKOPTERN

Berättat av Jonas Selberg Augustséns mor Lisbeth.

Ja så var det dags igen. Jonas försöker beskriva sitt kommande filmprojekt för inte helt förstående föräldrar. ”Det ska bli en långfilm i svartvitt, den ska spelas på romani och filmtiteln kommer att vara sophelikoptern”. Nu är vi riktigt vilsna, men Jonas berättar att han fått idén till filmtiteln hos en favoritförfattare, som han läst under sin research inför filmen. Han tycker att titeln talar för det här projektet. Vi får varsin t-shirt där det i vitt på svart står ”sophelikoptern”, vidare en ring för en landstigningsplatta och ett frågetecken. Det sistnämnda passar just nu bäst på oss. Jonas är tydlig, när han säger att film inte skall ta bort människors egna tankar och funderingar utan bidra till att sätta igång just dessa. ”Jag kommer att filma i Norrbotten, där jag trivs bäst”, säger han. Han kommer upp till Boden och sitter ofta och skriver manus på Hanssons café. Sen förstår man nu, när man sett filmarbete på litet närmare håll, att det är ett digert arbete att göra en långfilm. När det gällde den här filmen från start till färdig film, inte mindre än fem år.

Så var det då dags för filmpremiär, och vi är på plats i Stockholm, och nog talar filmen till oss, men man får inget gratis. Infällda svarta tomma bilder, så att man får tid att fundera. Tomma ramar i en utställningshall. Vad vill vi fylla i dessa ramar? Hur vill vi att framtiden skall se ut?

Glädjen när filmen blir guldbaggenominerad i fyra klasser! Extra glädjande, när filmen tar hem en guldbagge för bästa filmmusik. Musiken är ju exklusivt skapad för just den här filmen.

Nu sätter Jonas igång med nästa filmprojekt. Det skall också bli en långfilm, och den skall också framföras på ett av Sveriges minoritetsspråk. ”Jag vill filma i Norr”, säger Jonas, ”för där trivs jag och känner mig alltid väl mottagen”.

Jonas på Guldbaggegalan. Här tillsammans med 2016 års "julkalenderbarn". Det syns att han trivs.